

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	3
Omgevingsrecht.....	4
Omgevingswet	4
Wabo	5
Natuurbescherming	7
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	9
Bijstand	10
Sociale zekerheid overig.....	11
TOZO, NOW, TOFA.....	11
Bestuursrecht overig	12
Studiefinanciering	12
Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur	12
Vreemdelingenrecht.....	13
Regulier	13
Terugkeerbesluit	14
Asiel	15
Gemeenschapsonderdaan	16
Procesrecht.....	16

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 650

Voorzieningenrechter ABRS, 25-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2556](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2:1 lid 1 aanhef en onder a en c

BELANGHEBBENDE. PERSOONLIJKHEIDSRECHTEN. AUTEURSRECHT. Verlening omgevingsvergunning voor het oprichten (herplaatsen) van een kunstwerk van een inmiddels overleden kunstenaar in een watergang te Rotterdam. Verzoeker, broer van de kunstenaar, kan niet worden aangemerkt als belanghebbende. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij over persoonlijkheidsrechten met betrekking tot het kunstwerk beschikt die een voldoende objectief en persoonlijk belang vormen dat rechtstreeks is betrokken bij het besluit.

[...] 7. De rechtbank heeft ten eerste gezien of [verzoeker] door het besluit rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt en daarom belanghebbende is bij het besluit. De rechtbank heeft overwogen dat dat niet het geval is, aangezien [verzoeker] in Maarssen woont. [...]

De voorzieningenrechter ziet geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte tot dit oordeel is gekomen. Dat [verzoeker], zoals hij in zijn hogerberoepschrift en op de zitting benadrukt, vanuit zijn vakgebied, te weten weg- en waterbouwkunde en architectuur, een plicht heeft om schadelijke werkzaamheden aan kunstwerken te melden, wat daar van zij, betekent niet dat [verzoeker] belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb. Ook zijn naar eigen zeggen mentale betrokkenheid brengt niet met zich dat [verzoeker] belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb.

7.1. De rechtbank heeft voorts gezien of [verzoeker] als belanghebbende kan worden aangemerkt, omdat hij stelt de persoonlijkheidsrechten te beschikken die voortvloeien uit het auteursrecht van het kunstwerk. De rechtbank heeft daarbij gewezen op de uitspraak van de Afdeling van 14 februari 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:521](#), onder 2.2, waaruit volgt dat de bescherming tegen de aantasting van het auteursrecht en de daaruit voortvloeiende persoonlijkheidsrechten een voldoende objectief en persoonlijk belang dat rechtstreeks bij een besluit is betrokken, kan vormen.

7.3. De rechtbank heeft overwogen dat persoonlijkheidsrechten op grond van artikel 25, tweede lid, van de Auteurswet na het overlijden van de maker tot aan het vervallen van het auteursrecht, toekomen aan de door de maker bij uiterste wilsbeschikking aangewezen. Is dat niet het geval, dan vervallen deze rechten bij overlijden van de maker. Dat betekent dat, zo heeft de rechtbank overwogen, [verzoeker] alleen houder is van de persoonlijkheidsrechten als hij daartoe door zijn broer bij testament of codicil expliciet is aangewezen. Daarvan is volgens de rechtbank niet gebleken. Gelet hierop heeft de rechtbank geoordeeld dat [verzoeker] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij over persoonlijkheidsrechten met betrekking tot het kunstwerk beschikt die een voldoende objectief en persoonlijk belang vormen dat rechtstreeks is betrokken bij het besluit om omgevingsvergunning te verlenen voor herplaatsing van het kunstwerk. Ook in zoverre kan [verzoeker] volgens de rechtbank niet als belanghebbende worden aangemerkt.

7.4. [verzoeker] heeft in hoger beroep alleen een concept-levenstestament uit 2017 overgelegd. Hij heeft, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, geen uiterste wilsbeschikking, zoals een testament of codicil overgelegd, waaruit blijkt dat hij over de hiervoor bedoelde persoonlijkheidsrechten beschikt. De voorzieningenrechter is daarom met de rechtbank van oordeel

dat [verzoeker] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij over persoonlijkheidsrechten met betrekking tot het kunstwerk beschikt die een voldoende objectief en persoonlijk belang vormen dat rechtstreeks is betrokken bij het besluit en hij daarom in zoverre geen belanghebbende is. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2024, 651

MK ABRS, 26-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2594](#)

college van burgemeester en wethouders van Meerssen.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Activiteitenbesluit milieubeheer

HANDHAVING. VERBEURTE EN INVORDERING. Last onder dwangsom o.m. vanwege geluidhinder. Invorderingsbeschikking. I.c. wordt geoordeeld dat het college op basis van het rapport van 4 juli 2019, dat aan het invorderingsbesluit ten grondslag ligt, niet tot de conclusie kon komen dat nog steeds sprake was van een overtreding en niet tot invordering van dwangsommen mocht overgaan. Het rapport van 4 juli 2019, bevat niet alle gegevens die genoemd staan in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai [HMRI], zoals de meetlocatie, meethoogte en beschrijving van de situatie. Hiermee is tevens niet (geheel) voldaan aan de voorwaarde dat duidelijk moet zijn waar, wanneer en door wie de feiten en omstandigheden zijn vastgesteld of waargenomen en welke werkwijze daarbij is gehanteerd, zodat het niet mogelijk is om te controleren of de conclusies in dit rapport gebaseerd zijn op deugdelijke metingen. Verwijzing naar ABRS, 03-05-2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1179](#), onder 8.

JnB 2024, 652

MK ABRS, 26-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2593](#)

burgemeester van Den Haag.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. BEVOEGDHEID. Sluiting woning voor zes maanden. Hoewel er geen handelshoeveelheid drugs in de woning is aangetroffen, zijn er wel feiten en omstandigheden op grond waarvan het aannemelijk is dat er in de woning drugs werden verkocht, afgeleverd of verstrekt. Gelet op deze feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang bezien, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat het aannemelijk is dat er in de woning drugs werden verkocht, afgeleverd of verstrekt. De burgemeester was daarom bevoegd om de woning van [appellant] op grond van artikel 13b van de Opiumwet te sluiten. De verklaring van [appellant] dat iedereen zijn of haar eigen drugs meenam voor gebruik in zijn woning en dat er in zijn woning geen drugs werden verkocht, afgeleverd of verstrekt, is gelet op de hiervoor genoemde feiten en omstandigheden niet geloofwaardig. Verwijzing naar ABRS 18-07-2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2400](#), onder 5.1. Ongegrond hoger beroep.

JnB 2024, 653

MK ABRS, 26-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2605](#)

burgemeester van Zaanstad.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. EVENWICHTIGHEID. Sluiting pand voor 6 maanden. De Afdeling is het met de rechtbank eens dat de sluiting van het pand voor zes maanden een evenwichtig besluit was, ondanks het feit dat appellante op een goede manier invulling heeft gegeven aan zijn zorgplicht als verhuurder en hem daarom geen verwijt kan worden gemaakt van de overtreding. Het gaat in deze zaak immers om een grote drugszending die aanzienlijke risico's meebracht en waarbij het pand binnen het circuit van georganiseerde en professionele drugshandel een rol vervulde als bestemming waar de drugs werden overgeladen om verder te worden gedistribueerd. De burgemeester behoefde daarom niet af te zien van de sluiting. Ook is niet gebleken van andere omstandigheden die het besluit onevenwichtig maken.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 654

Rechtbank Oost-Brabant, 02-05-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:1775](#)

college van burgemeester en wethouders van Bladel, het college.

Invoeringswet Omgevingswet 4.3, 4.6, 4.13

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.3

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. WABO. HANDHAVING. BEVOEGDHEID.

OVERTREDING. Afwijzing aanvraag handhavend optreden motorcrossclub. Na 1 januari 2024 gelden dezelfde normen. Een bestemmingsplan dat in werking is, geldt bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet als onderdeel van het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Dat betekent dat de voor het motorcrosssterrein vastgestelde geluidscontouren nog steeds geldig zijn. Omdat de activiteit na inwerkingtreding van de Omgevingswet nog steeds vergunningplichtig is, ontstaat van rechtswege een omgevingsvergunning op grond van de Omgevingswet. De vergunningvoorschriften blijven gelden. I.c. is geen sprake van overtreding van de geluidsvoorschriften die gelden voor het motorcrosssterrein. Het college is niet bevoegd om handhavend op te treden.

[...] 2. In deze zaak draait het om de vraag of sprake is van een overtreding. Pas als sprake is van een overtreding is het college bevoegd om handhavend op te treden. [...]

[...] 4. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Als een verzoek om handhaving is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt. Overigens merkt de rechtbank op dat ook na 1 januari 2024 dezelfde normen gelden: Een bestemmingsplan (artikel 3.1, Wro) dat in werking is (van kracht is)

geldt bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet als onderdeel van het tijdelijke deel van het omgevingsplan. Dit volgt uit artikel 4.6, lid 1, onder g, van de Invoeringswet Omgevingswet. Dat betekent dat de voor het motorcrossterrein vastgestelde geluidscontouren nog steeds geldig zijn. Omdat de activiteit na inwerkingtreding van de Omgevingswet nog steeds vergunningplichtig is, ontstaat er van rechtswege een omgevingsvergunning op grond van de Omgevingswet. De vergunningvoorschriften blijven gelden. Dit volgt uit artikel 4.13, lid 1, van de Invoeringswet Omgevingswet.

[...] 6.9 De rechtbank komt dan ook tot de conclusie dat de geluidmetingen in de zomer van 2023 een voldoende representatief beeld geven van de geluidbelasting op het meetpunt bij de recreatiewoningen. Uit deze metingen blijkt geen overschrijding van de geluidsnormen uit de omgevingsvergunning. Deze metingen vormen daarmee een bevestiging van de metingen die ten grondslag hebben gelegen aan het bestreden besluit en de metingen die zijn verricht na het bestreden besluit. Er is geen sprake van een overtreding. Dat betekent dat het college niet bevoegd is om handhavend op te treden. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2024, 655

Voorzieningenrechter ABRS, 25-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2556](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2:1 lid 1 aanhef en onder a en c

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. BELANGHEBBENDE. PERSOONLIJKHEIDSRECHTEN.

AUTEURSRECHT. Verlening omgevingsvergunning voor het oprichten (herplaatsen) van een kunstwerk van een inmiddels overleden kunstenaar in een watergang te Rotterdam.

Verzoeker, broer van de kunstenaar, kan niet worden aangemerkt als belanghebbende.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij over persoonlijkheidsrechten met betrekking tot het kunstwerk beschikt die een voldoende objectief en persoonlijk belang vormen dat rechtstreeks is betrokken bij het besluit.

Zie voor de relevante rechtsoverwegingen ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht"

JnB 2024, 656

Voorzieningenrechter ABRS, 21-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2533](#)

staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. GEBIEDSBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. BELANGENAFWEGING. Opheffing schorsing ordemaatregel opgelegd bij uitspraak van 04-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2289](#). ONE-Dyas mag voorlopig gebruikmaken van de vergunning en de toestemmingen die de staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat heeft verleend voor gasproject in Noordzee. Hoewel de voorzieningenrechter op voorhand niet uitsluit dat het hoger beroep van DUH en anderen mogelijk enige kans van slagen heeft, is hij er - gelet op het voorlopige rechtmatigheidsoordeel van de verzoeksgronden van DUH en anderen - op voorhand niet van overtuigd dat eventuele gebreken in de besluitvorming fataal zullen zijn voor de uiteindelijke realisering van het initiatief van ONE-Dyas en dat het initiatief vanwege die gebreken in zijn geheel geen doorgang kan vinden. Dit leidt ertoe dat de belangenafweging in het nadeel van DUH en anderen uitvalt.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("ONE-Dyas mag beginnen met installeren productieplatform in Noordzee boven Schiermonnikoog") uitgebracht.

JnB 2024, 657

Rechtbank Limburg, 29-05-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:2770](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gennep.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.10 lid 1 onder a

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. Omgevingsvergunning 'bouwen', voor de aanpassing van 1 tennisbaan naar 3 padelbanen, terecht verleend. Op grond van artikel 17.3 van het bestemmingsplan wordt tot een gebruik in strijd met de bestemming "Sport" in ieder geval begrepen een gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van sporten die veel omgevingslawaaï tot gevolg hebben, zoals (model)vliegsport en motorcross. De rechtbank acht de door verweerder gegeven motivering in het verweerschrift en ter zitting voldoende om aan te nemen dat het (omgevings)geluid van de in artikel 17.3 van het bestemmingsplan opgenomen sporten naar aard en frequentie duidelijk verschilt van het (omgevings)geluid van balsporten, zoals padel. Verweerder heeft de activiteit in lijn kunnen achten met het bestemmingsplan, zodat verweerder hierin geen grond hoefde te zien om de omgevingsvergunning te weigeren.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2024, 658

Rechtbank Noord-Nederland, 21-06-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:2382](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Drenthe.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7

NATUURBESCHERMING. HANDHAVING. OVERTREDING. Afwijzing verzoek om handhaving vanwege lelieteelt op een perceel onder verwijzing naar een waarschuwingsbrief naar aanleiding van een ander verzoek om handhaving. Het enkele feit dat het college een besluit heeft genomen op een eerder ingediend verzoek om handhaving door een andere partij, nog daargelaten de vraag of het verzoek van eiseres ziet op dezelfde overtreding als het eerdere verzoek, ontslaat het college niet van de verplichting om naar aanleiding van het verzoek van eiseres, op basis van feiten en omstandigheden die zich op dat moment voordoen, (opnieuw) vast te stellen of zich een overtreding voordoet ter zake waarvan hij bevoegd is handhavend op te treden. Van een situatie als bedoeld in artikel 4:6 (herhaalde aanvraag) of artikel 5:6 (geen dubbele herstelsancties) van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is in dit geval geen sprake. Het college was dan ook gehouden het verzoek van eiseres inhoudelijk te beoordelen. Dat is ten onrechte niet gebeurd. Door naar aanleiding van het verzoek van eiseres geen standpunt in te nemen of al dan niet sprake is van een overtreding, gaat het college voorbij aan de bepalingen uit de Awb en de rechtspraak over de behandeling van verzoeken van een belanghebbende om een handhavingsbesluit te nemen.

JnB 2024, 659

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 20-06-2024,

[ECLI:NL:RBZWB:2024:4149](#)

college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant (GS).

Habitatrichtlijn (HrI) 6 lid 3

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2, 2.8 lid 1, lid 3, lid 4

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. Opheffing schorsing natuurvergunning voor het onttrekken van een grotere hoeveelheid grondwater (van 14,7 miljoen m3 per jaar, naar 18 miljoen m3 per jaar). Verzoekster heeft voldoende en onbetwist onderbouwd dat een acuut drinkwaterprobleem is ontstaan in West- en Midden-Brabant sinds de schorsing van de natuurvergunning. Daarnaast heeft verzoekster aannemelijk gemaakt dat in ieder geval tot 2030 geen alternatieven bestaan om dat probleem op te kunnen lossen. Ter zitting is verder toegelicht dat de grondwaterstand in het Natura 2000-gebied [natuurgebied] als gevolg van extreme regenval de afgelopen periode ongekend hoog was. Dat was ten tijde van de tussenbeslissing van de rechtbank niet het geval. Ter zitting is gemotiveerd toegelicht door een geohydroloog die werkzaam is bij verzoekster, dat de grondwaterstand (gelet op die uitzonderlijk hoge grondwaterstand) in het jaar 2024 niet zal dalen tot een peil lager dan de afgelopen vijf jaren, ook niet wanneer alsnog de volledige 18 miljoen m3 grondwater wordt onttrokken bij de locatie [locatie]. In die omstandigheid, in combinatie met de dwingende reden van openbaar belang die is gelegen in het waarborgen van voldoende drinkwater in Noord-Brabant en de omstandigheid dat de rechtbank naar verwachting in het eerste kwartaal van 2025 uitspraak kan doen in beroep, ziet de voorzieningenrechter aanleiding tot toewijzing van het verzoek om opheffing van de schorsing van de natuurvergunning.

JnB 2024, 660

MK Rechtbank Noord-Nederland, 18-06-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:2373](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Fryslân.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.8

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. INTERN SALDEREN. EXTERN SALDEREN. Weigering natuurvergunning melkrundveehouderij. I.c. wordt geoordeeld dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat in dit geval niet intern kan worden gesaldeerd. Het gaat hier niet om een situatie waarin een inrichting haar eigen activiteiten herstructureert, maar om een situatie waarin is beoogd de toegestane stikstofdepositie binnen het ene project in te zetten voor de stikstofdepositie binnen een ander project. Ook kon geen gebruik worden gemaakt van extern salderen. Uit de koopovereenkomst blijkt niet dat de stikstofdepositie van saldogever wordt overgedragen aan saldonemer ten behoeve van het uitbreiden van de activiteiten op de [adres]. Ook is in de koopovereenkomst niet afgesproken dat de natuurvergunning voor de [adres] zal worden ingetrokken. Het college heeft zich daarom terecht op het standpunt gesteld dat geen sprake is van directe samenhang tussen de intrekking van de toestemming voor de saldogevende activiteit en de verlening van de toestemming voor de saldo-ontvangende activiteit.

JnB 2024, 661

MK Rechtbank Midden-Nederland, 18-06-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:3813](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht, verweerder

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet natuurbescherming (Wnb)

NATUURBESCHERMING. BELANGHEBBENDE. IDEËLE ORGANISATIE. Weigering intrekking natuurvergunning van projecten bij een Natura 2000-gebied. I.c. heeft de rechtbank aanleiding gezien om nader onderzoek te doen naar de feitelijke werkzaamheden van MOB [Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A.] gelet op het tijdsverloop sinds de uitspraak ABRS van 19-12-2024, [ECLI:NL:RVS:2014:4736](#). Tot de verantwoordelijkheid van de rechtbank behoort ook dat de samenleving in een openbare beslissing kennis kan nemen van de uitkomst van die controle, juist omdat de mede door MOB aangespannen (stikstof)zaken grote juridische en maatschappelijke gevolgen hebben. Of MOB voldoende feitelijke werkzaamheden verricht om te kunnen worden aangemerkt als belanghebbende bij een besluit over de intrekking van natuurvergunningen heeft de rechtbank gecontroleerd aan de hand van de stukken die MOB heeft opgestuurd. De conclusie is dat MOB voldoende feitelijke werkzaamheden verricht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2024, 662

Rechtbank Gelderland, 21-06-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:3786](#)

Raad van bestuur van het UWV.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA)

WIA. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de verzekeringsarts b&b, mede gelet het complexe ziektebeeld van werknemer waarbij een combinatie van aandoeningen speelt, onvoldoende gemotiveerd dat het behandeltraject ook bij de werknemer succesvol zal zijn en tot een dermate toename van haar functionele mogelijkheden zal gaan leiden. Het Uvw dient een nieuw besluit op het bezwaar te nemen.

11. De rechtbank is van oordeel dat de verzekeringsarts (b&b) onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de arbeidsongeschiktheid van werknemer niet duurzaam is. Hieronder legt zij uit waarom zij dat vindt.

11.1. De primaire verzekeringsarts concludeert in haar rapport van 18 augustus 2022, met betrekking tot de duurzaamheid van de arbeidsongeschiktheid, op basis van haar onderzoeksbevindingen dat de beperkingen van werknemer niet blijvend van aard hoeven te zijn. Zij is namelijk aangemeld voor een intensieve revalidatiebehandeling, met als doel tot een beter niveau van functioneren te komen. De primaire verzekeringsarts geeft een indicatie voor verbetering van drie kwart jaar. Vertaald naar de in 10.1 aangehaalde stappen komt de primaire verzekeringsarts uit in stap 2 van het beoordelingskader.

11.2. In zijn rapport van 6 februari 2023 concludeert de verzekeringsarts b&b op basis van zijn onderzoeksbevindingen, conform de verzekeringsgeneeskundige richtlijn duurzaamheid van arbeidsbeperkingen, dat er, gelet op een aantal positieve factoren, toch uitgegaan kan worden van een reële kans op verbetering, waarbij naar de toekomst toe zowel fysiek gezien als mentaal gezien nog verbetering te verwachten valt. Conform de verzekeringsgeneeskundige richtlijn duurzaamheid van arbeidsbeperkingen is de verzekeringsarts b&b van mening dat er sprake is van een aandoening met behandel mogelijkheden, waarbij na een jaar verbetering van de functionele mogelijkheden te verwachten valt. Na een jaar, vanwege de intensiteit van het beeld en omdat werknemer vooruitgaat, maar met kleine stapjes. De verzekeringsarts b&b heeft zich bij zijn conclusies mede gebaseerd op ontvangen informatie van het revalidatietraject dat door de primaire verzekeringsarts is benoemd. Gelet op de genoemde termijn van meer dan een jaar na de datum in geding komt de verzekeringsarts b&b daarmee uit in stap 3 van de stappen uit het beoordelingskader.

11.3. In zijn rapport van 5 april 2023, waarin de verzekeringsarts b&b reageert op de beroepsgronden van eiseres, heeft hij zijn beoordeling aanvullend gemotiveerd. Daarbij concludeert hij dat hij in zijn rapport van 6 februari 2023 aangegeven heeft dat er sprake is van een, op dat moment langzaam verbeterde, aandoening met behandel mogelijkheden (stap 1) waarbij ná een jaar, dus niet in het eerste jaar (stap 2 en stap 3) verbetering van de functionele mogelijkheden te verwachten valt. De conclusie na een jaar is gebaseerd op de intensiteit van het beeld in relatie tot het langzame beloop (verbetering in de vorm van kleine stapjes) tot dat moment. En omdat werknemer zowel op fysiek als mentaal gebied behandeld wordt, is rekening houdende met de eerdere argumentatie verbetering op alle punten van de Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) te verwachten. In welke mate deze verbetering zal plaatsvinden kan nu nog niet worden aangegeven, met name omdat over de aandoening waar werknemer aan lijdt relatief weinig bekend is, waarbij lichaam en geest onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

11.4. Naar het oordeel van de rechtbank is met de motiveringen, zoals weergegeven in 11.2 en 11.3, niet voldaan aan de, in de in 10.2 genoemde vaste rechtspraak, gestelde vereisten. Bij werknemer is sprake van meerdere aandoeningen. Die maken een behandeling complex. In zijn rapport van 6 februari 2023 heeft de verzekeringsarts b&b opgemerkt dat werknemer wordt verwezen naar een gespecialiseerd behandeltraject. Van dat behandeltraject is, volgens de verzekeringsarts b&b, bekend dat de daarbij gevolgde behandeling bij klachten die werknemer ervaart uitermate succesvol zijn. Als gevolg van deze positieve factoren mag dit ook bij werknemer verwacht worden, aldus de verzekeringsarts b&b. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de verzekeringsarts b&b daarmee, mede gelet het complexe ziektebeeld van werknemer waarbij een combinatie van aandoeningen speelt, onvoldoende gemotiveerd dat dit behandeltraject ook bij haar succesvol zal zijn en tot een dermate toename van haar functionele mogelijkheden zal gaan leiden. Met zijn toevoeging in zijn rapport van 5 april 2023 dat verbetering op alle punten van de FML te verwachten valt, omdat werknemer zowel op fysiek als mentaal gebied behandeld wordt, is deze, specifiek op de situatie van werknemer toegesneden, motivering, naar het oordeel van de rechtbank, nog altijd niet gegeven door de verzekeringsarts b&b.

12.2. De rechtbank bepaalt met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb dat het UWV een nieuw besluit op het bezwaar van eiseres tegen het besluit van 2 augustus 2022 moet nemen met inachtneming van deze uitspraak. [...]

Zie voor informatie over dit onderwerp [CRvB - Handboek WIA](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2024, 663

MK CRvB, 04-06-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:1129](#)

Raad van bestuur van de SvB.

Participatiewet (PW) 32

Aanvullende inkomensvoorziening ouderen (AIO-aanvulling)

PARTICIPATIEWET. AIO-AANVULLING. OMREKENEN VAN BUITENLANDSE VALUTA NAAR EURO'S. De SvB heeft ten onrechte een fictieve maandkoers gehanteerd in plaats van de dagkoersen op het moment van ontvangst van het pensioen. De SvB dient een nieuw besluit te nemen.

4.1.1. Tussen partijen is niet in geschil dat het Turks pensioen van appellant inkomsten zijn die op grond van artikel 32, tweede lid, van de PW in aanmerking moeten worden genomen in de maand waarin ze zijn ontvangen. Appellant heeft terecht opgemerkt dat door het hanteren van een fictieve maandkoers, die gebaseerd is op een gemiddelde wisselkoers uit het verleden, de waarde van de inkomsten op het moment dat hij daarover kon beschikken niet juist is vastgesteld. Appellant kan over de pensioeninkomsten beschikken op het moment dat het pensioen op zijn bankrekening wordt bijgeschreven. Om vast te stellen wat de waarde is van het Turks pensioen waarover appellant in de betreffende maand kan beschikken, zal dan ook moeten worden aangesloten bij de dagkoersen van de dag waarop appellant het Turks pensioen op zijn bankrekening heeft ontvangen. De SvB heeft aangevoerd dat het gebruik van de fictieve maandkoers praktisch werkbaar is omdat dit op minder

momenten hoeft te worden aangepast en er ook vooruit kan worden gewerkt. Daarnaast zou deze manier van omrekenen voor betrokkenen de ene maand positief en de andere maand negatief kunnen uitvallen, zodat per saldo de afwijkingen met de daadwerkelijke wisselkoers meevallen. Dat het voor de Svb niet praktisch is om bij het omrekenen uit te gaan van de dagkoers op het moment van de ontvangst van het Turks pensioen door appellant, ontslaat de Svb niet van de verplichting om het recht op AIO-aanvulling vast te stellen als dat kan. De Svb kan het recht op AIO-aanvulling vaststellen door uit te gaan van de dagkoers op de momenten dat appellant het Turks pensioen ontving.

4.1.2. Bij de herziening over de maanden december 2019 en januari en februari 2020 heeft de Svb dus ten onrechte een fictieve maandkoers gehanteerd in plaats van de dagkoersen op het moment van ontvangst van het pensioen. Ook bij de vaststelling van de AIO-aanvulling in de maand maart 2020 heeft de Svb ten onrechte de fictieve maandkoers toegepast. [...]

4.3. [...] De Raad beschikt over onvoldoende gegevens om zelf in de zaak te kunnen voorzien. Omdat het gaat om een financiële uitwerking die de Raad niet zelf kan maken, zal de Raad de Svb opdragen om een nieuwe beslissing te nemen op het bezwaar van appellant tegen het besluit van 5 maart 2020, met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2024, 664

MK CRvB, 27-06-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:1192](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Derde tijdelijke noodmaatregel overbrugging voor behoud van werkgelegenheid (NOW-3) 5

NOW-3. In artikel 5, derde lid, van de NOW-3 ontbreekt ten onrechte een voorziening voor startende ondernemers die niet aan de voorwaarden voor wat betreft de referentie-omzet voldoen, maar die gezien hun feitelijke situatie wel onder de doelgroep van de NOW-3 vallen.

In zoverre is de NOW-3 in strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Awb. Om die reden dient voor de betrokken groep ondernemers, onder wie appellante, die zijn gestart na 2 februari 2020 in zoverre de in artikel 5, derde lid, van de NOW-3 genoemde voorwaarde buiten toepassing te worden gelaten. Dit betekent dat de minister de bestreden besluiten ten aanzien van appellante niet op deze bepaling heeft mogen baseren.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Studiefinanciering

JnB 2024, 665

MK CRvB, 05-06-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:1152](#)

minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) 8

Wet studiefinanciering 2000 (Wsf 2000) 6.10

STUDIEFINANCIERING. NIET IN NEDERLAND BELASTBAAR INKOMEN (NINBI).

De inspecteur is in het geval van appellante niet bevoegd om het NiNbi vast te stellen. De minister heeft appellante dan ook ten onrechte verwezen naar de inspecteur voor de vaststelling van het NiNbi. Het had op de weg van de minister gelegen om zelf het NiNbi van appellante vast te stellen. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Dit betekent dat de aangevallen uitspraak en het bestreden besluit niet in stand kunnen blijven.

Zie voorts de uitspraak van de Raad van 5 juni 2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:1150](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet open overheid / Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2024, 666

Rechtbank Den Haag, 07-06-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:9849](#)

minister voor Rechtsbescherming, verweerder.

Wet open overheid (Woo) 5.1, 5.2

WOO. CONCEPTVERSIES. Gedeeltelijke weigering openbaarmaking documenten. Goed functioneren van de Staat. Persoonlijke beleidsopvattingen. Verweerder is niet gehouden om in alle gevallen naast de definitieve versie, ook alle conceptversies van een document openbaar te maken. Dit laat echter onverlet dat in zijn algemeenheid niet kan worden volgehouden dat conceptversies van documenten niet onder het bereik van de Woo kunnen vallen. I.c. mocht verweerder niet volstaan met de gegeven algemene motivering. Hieruit blijkt niet dat per document of een gedeelte daarvan is bezien of bepaalde stukken ongelakt konden worden gelaten.

[...] Conceptversies van documenten

7. De rechtbank overweegt dat verweerder niet is gehouden om in alle gevallen naast de definitieve versie, ook alle conceptversies van een document openbaar te maken. Dit laat echter onverlet dat in zijn algemeenheid niet kan worden volgehouden dat conceptversies van documenten niet onder het bereik van de Woo kunnen vallen. Het kan immers in voorkomende gevallen nuttig zijn om kennis te nemen van de verschillen tussen concepten en de definitieve versie van een document. De vraag of een bestuursorgaan gehouden is conceptversies bij de beoordeling te betrekken hangt daarom met name af van de formulering van het Woo-verzoek.⁷

[...] 7.2. De redenering van verweerder dat met het in omloop zijn van meerdere versies onduidelijkheid zou kunnen ontstaan over de inhoud van het definitieve document en dit daarom het goed functioneren van de Staat zou kunnen schaden, wordt door de rechtbank onvoldoende geacht

als grondslag voor de weigering. De algemene stelling dat hierover verwarring kan ontstaan, is door verweerder niet nader onderbouwd. Het standpunt van verweerder dat concepten niet hoeven te worden verstrekt omdat de inhoud hiervan – voor zover deze afwijken van de definitieve versies – geheel zou bestaan uit persoonlijke beleidsopvattingen ten behoeve van intern beraad, wordt door de rechtbank evenmin gevolgd. Conceptversies van documenten kunnen ook feitelijke informatie bevatten, en als die feitelijke informatie niet in het definitieve document is opgenomen, kan ondanks openbaarmaking van de definitieve documenten toch ook nog een afzonderlijk belang bestaan bij openbaarmaking van de conceptversies of delen daarvan.

7.3. Hoewel verweerder stelt dat hij geen gebruik heeft gemaakt van een generieke weigering voor alle conceptversies en aangeeft dat hij per document heeft beoordeeld of het belang van het goed functioneren van de Staat opweegt tegen openbaarmaking, had verweerder niet met de hiervoor genoemde algemene motivering mogen volstaan. Hieruit blijkt niet dat per document of een gedeelte daarvan is bezien of bepaalde stukken ongelakt konden worden gelaten. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB 2024, 667

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 18-06-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:9754](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Besluit 1/80 6

REGULIER. TURKS ASSOCIATIERECHT. De staatssecretaris heeft de aanvraag ten onrechte afgewezen op de grond dat eiser een gevaar is voor de openbare orde. De eerdere intrekking van eisers verblijfsvergunning vanwege verplaatsing hoofdverblijf betekent niet dat eiser geen verblijfsrecht meer ontleent aan het Besluit 1/80. Gelet op het arrest ZK moet eiser daarvoor twee jaar onafgebroken buiten Nederland hebben verbleven. De staatssecretaris moet daarom opnieuw beoordelen of eiser verblijfsrecht heeft op grond van artikel 6 van het Besluit 1/80. De uitkomst daarvan is van belang voor de vraag aan welke openbare-ordecriterium de staatssecretaris moet toetsen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Terugkeerbesluit

JnB 2024, 668

MK ABRS, 26-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2560](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 64

TERUGKEERBESLUIT. MEDISCHE NOODSITUATIE. UITSTEL VAN VERTREK. De vergewisplicht van de staatssecretaris strekt niet zo ver dat al bij het nemen van het besluit voldaan moet zijn aan de reisvoorwaarden. Uit de Terugkeerrichtlijn en de arresten TQ, X en Abdida, kan niet worden afgeleid dat, indien de verwijdering wordt uitgesteld, rechtmatig verblijf moet worden toegekend of uitstel van vertrek als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000 moet worden verleend.

Inleiding

1. De vreemdeling heeft de Nigeriaanse nationaliteit. De staatssecretaris heeft op 28 maart 2018 een terugkeerbesluit over haar genomen. Daarna heeft zij een aanvraag ingediend om uitstel van vertrek op grond van artikel 64 van de Vw 2000. [...]

1.1. Het is niet in geschil dat een medische noodsituatie ontstaat als medische zorg uitblijft. De staatssecretaris heeft de vreemdeling echter geen uitstel van vertrek verleend, omdat de voor haar noodzakelijke zorg volgens hem in Nigeria aanwezig is en zij, onder voorwaarden, in staat is om te reizen.

Is voldaan aan de voorwaarden voor fysieke overdracht en moet in de tussentijd rechtmatig verblijf worden toegestaan?

4. De staatssecretaris klaagt in zijn tweede grief terecht over het oordeel van de rechtbank dat hij op grond van het arrest TQ [[ECLI:EU:C:2021:9](#)] al bij het nemen van het besluit van 21 april 2020 contact had moeten leggen met de in het BMA-advies genoemde behandelaar om te verzekeren dat aan de reisvoorwaarden kan worden voldaan en dat hij de vreemdeling uitstel van vertrek moet verlenen zolang hij dat niet heeft gedaan. Daarbij heeft hij er allereerst terecht op gewezen dat hij in situaties zoals die van de vreemdeling moet onderzoeken onder welke voorwaarden de vreemdeling kan reizen, en dat hij de garantie heeft gegeven dat hij pas tot uitzetting overgaat indien aan die voorwaarden is voldaan. Hiermee heeft de staatssecretaris aan zijn vergewisplicht voldaan. De vergewisplicht van de staatssecretaris strekt niet zo ver dat al bij het nemen van het besluit voldaan moet zijn aan de reisvoorwaarden. De Afdeling wijst ter vergelijking op haar uitspraak van 26 april 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1235](#), onder 5.1.

4.1. De Afdeling overweegt verder dat volgens artikel 9 van de Terugkeerrichtlijn de uitvoering van het terugkeerbesluit moet worden uitgesteld als, onder meer, de verwijdering in strijd zou zijn met het beginsel van non-refoulement. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, kan uit deze bepaling, ook als deze wordt gelezen in samenhang met artikel 14, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, niet worden afgeleid dat, indien de verwijdering wordt uitgesteld, rechtmatig verblijf moet worden toegekend. Ook uit het arrest TQ kan dit niet worden afgeleid. In het arrest TQ is niet geoordeeld dat een verblijfstitel moet worden verleend in een situatie waarin onzeker is of een terugkeerbesluit kan worden uitgevoerd. Ook uit het arrest van het Hof van 22 november 2022, X, [ECLI:EU:C:2022:913](#), in het bijzonder punten 84 en 85, volgt niet dat indien een terugkeerbesluit of verwijderingsmaatregel niet kan worden genomen omdat, als gevolg van medische omstandigheden, verwijdering in strijd zou zijn met artikel 4 van het EU Handvest, rechtmatig verblijf moet worden toegestaan. De rechtbank heeft daarom ten onrechte geoordeeld dat de staatssecretaris, in de periode die hij

gebruikte om reisvoorwaarden vast te stellen, uitstel had moeten verlenen met toepassing van artikel 64 van de Vw 2000.

De grief slaagt.

Voorzien in elementaire levensbehoeftes en het arrest Abdida [[ECLI:EU:C:2014:2453](#)]

5. De staatssecretaris klaagt in zijn derde grief terecht over het oordeel van de rechtbank dat uit het arrest Abdida volgt dat in gevallen als dit uitstel van vertrek moet worden verleend als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000 tot het moment dat duidelijk is dat aan de door het BMA gestelde reisvoorwaarden kan worden voldaan. Daarbij wijst de staatssecretaris terecht op de uitspraak van de Afdeling van 15 december 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:4001](#). Daarin heeft de Afdeling overwogen dat uit dat arrest volgt dat artikel 3 van het EVRM de staatssecretaris er in een bijzonder geval toe kan dwingen om een niet rechtmatig in Nederland verblijvende meerderjarige vreemdeling onderdak te bieden. Uit dat arrest volgt niet dat de vreemdeling in zo'n geval rechtmatig verblijf verkrijgt of dat de staatssecretaris een verblijfsvergunning of uitstel van vertrek als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000 moet verlenen. Bovendien heeft de staatssecretaris in dit geval op de zitting bij de rechtbank benadrukt dat de continuering van de zorg van de vreemdeling ook na de afwijzing van haar aanvraag geregeld is en dat zij aanspraak kan blijven maken op de bed-bad-broodvoorziening. Gelet daarop doet zich in dit geval geen situatie voor als beschreven in het arrest Abdida.

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB 2024, 669

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 25-06-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:9885](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 28

ASIEL. BEWIJSWAARDE LEEFTIJDSSCHOUW. EINDUITSPRAAK. De rechtbank acht het schouwbeleid onredelijk en juridisch niet juist omdat onvoldoende rekening wordt gehouden met het vereiste vermoeden van minderjarigheid en het belang van het kind. Ook wordt onvoldoende onderkend dat het aannemelijk maken van een geboortedatum als onderdeel van de identiteit een element in een asielrelaas is, waarvan de beoordeling niet alleen wordt beheerst door de inspanningsplicht en samenwerkingsplicht, maar ook door de plicht om na te moeten gaan of het voordeel van de twijfel kan worden gegeven ten aanzien van dit element.

Het verrichten van een schouw is niet nodig om te beoordelen of een asielaanvraag kan worden ingewilligd en is ook niet nodig om te bepalen welke (aanvullende) procedurele waarborgen moeten worden geboden. Bij een gestelde minderjarigheid moet worden uitgegaan van het vermoeden van minderjarigheid.

[Naar inhoudsopgave](#)

Gemeenschapsonderdaan

JnB 2024, 670

MK ABRS, 24-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2541](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 9

VWEU 20

GEMEENSCHAPSONDERDAAN. Voor de toepasselijkheid van het arrest K.A. is niet van belang of een Unieburger afhankelijk is van een derdelander-familieid of andersom. De lat voor het aannemen van afhankelijkheid ligt, zeker bij twee meerderjarigen, wel hoog, omdat zij in beginsel in staat zijn om onafhankelijk van elkaar een leven te leiden. Het is aan een vreemdeling om aannemelijk te maken dat tussen hem of haar en de Unieburger een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat, dat een weigering van een verblijfsrecht ertoe zal leiden dat de Unieburger gedwongen zal zijn het grondgebied van de Unie te verlaten.

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB 2024, 671

VZR Rechtbank Den Haag, 12-06-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:9629](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 72 lid 3

Awb 1:3 lid 1

PROCESRECHT. Wijziging van de geregistreeerde geboortedatum. De leeftijdsaanpassing is niet direct gericht op rechtsgevolg en geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. De leeftijdsaanpassing is ook geen feitelijke handeling zoals bedoeld in artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.

[Naar inhoudsopgave](#)